

До СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
ЛЮКСЕМБУРГ
Имейл: ECJ-Registry@curia.europa.eu

Факс +352 43 37 66

Cour de justice de l'Union européenne

L - 2925 Luxembourg

Вписано в регистъра на	
Съда под №	1114810
Люксембург, дата:	
	08. 05. 2019
	За Секретар, по пълномощие
Факс / E-mail:	19.04.19 M. Alexejev
Поддено на:	08.05.19 Miroslav Alexejev
	Началник на отдел

ИСКАНЕ за отправяне на преюдициално запитване, по чл. 628 и 629,
ал. 1 ГПК вр. чл. 267, ал. 2 ДФЕС

От

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД 58 СЪСТАВ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, СОФИЯ, П.К.1612, БУЛ. Цар Борис III №54

Факс: 00359028955611

Имейл – регистратура: Petya.Velinska@srs.justice.bg

Имейл - съдия: Desislava.Djarova@srs.justice.bg

Гражданско дело 21304-2016 г. на Софийски районен съд 58 състав

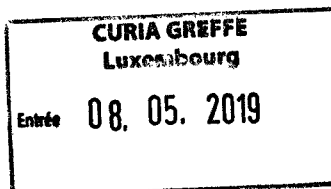
Страни по делото:

ИЩЕЦ : БОСОЛАР" ЕООД, ЕИК: 200622591, със седалище и адрес на управление: област София, община Годеч, гр. Годеч 224, ж.к. „Панджина махала" ул. „6-ти септември" № 12, представлявано от управителя Божидар Митков Гьошев

Чрез: адвокат Христо Христов, Софийска адвокатска колегия, личен адв. № 1800541410, служебен адрес гр. София, ул. "6-ти септември" № 32, ет. 2, ап. 2

ОТВЕТНИК : ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ АД ЕИК 175133827 София п.к. 1784 район „Младост“ бул. Цариградско шосе“ №159 БенчМарк Бизнес център, представлявано от юрисконсулт Весела Иванова,

ТРЕТО ЛИЦЕ-ПОМАГАЧ НА СТРАНАТА НА ОТВЕТНИКА: НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ ЕАД ЕИК 000649348 София, ул. Триадица №8 /с изп. директор Петър Илиев и с старши юрисконсулт Мария Бояджиева/.

Уважаеми г-н Председател на Съда на Европейския съюз,

В съответствие с разпоредбата на чл. 628 вр. с чл. 629, ал. 1. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 267, ал. 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), Софийският районен съд, Република България, 58 състав счита, че за правилното решаване на делото е необходимо да бъдат тълкувани норми на правото на Европейския съюз. С настоящото искане формулира въпроси, във връзка с преюдициалното запитване и излага фактите по делото и приложимите правни норми.

I. ФАКТИ ПО ДЕЛОТО:

1. Отнесеният до съда спор произтича от Договор за изкупуване на електрическа енергия №204/09.05.2012 г. между „БОСОЛАР“ ЕООД /ИЩЕЦ/ и „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД /ОТВЕТНИК/. Въз основа на договора „БОСОЛАР“ ЕООД произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергиен обект - фотоволтаична електрическа централа „Годеч“, находяща се в землището на община Годеч, област София. „БОСОЛАР“ ЕООД продава на „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, респективно „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД изкупува цялото количество произведена и доставена електрическа енергия.

Договорът е влезнал в сила, тъй като са били налице законовите предпоставки, а именно - въвеждане в експлоатация на фотоволтаична електрическа централа „Годеч“, в съответствие с изискванията на Закона за устройство на територията.

Договорът има срок на действие двадесет години.

Съгласно чл. 11, ал. 4 от договора, произведената и доставена електроенергия се изкупува на преференциална цена, определена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), сега Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в съответствие с разпоредбите на Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

2. Предвид разпоредбите на чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 ЗЕВИ, преференциалната цена на електрическата енергия, изкупувана по договора, не се изменя за целия срок на действие на договора.

3. Съгласно чл. 12, ал.2 от Договора до четвърто число всеки месец продавачът издава и представя на купувача фактура за дължимата сума за цената за произведена и доставена електроенергия предходния месец, измерена и отчетена по предвидения ред, като купувачът заплаща сумата в срок до дванадесето число на месеца, следващ отчетния период.

4. Купувачът изпада в забава, ако във визирания срок не заплати дължимата сума по фактурата, като в случай на забавено плащане купувачът заплаща на

продавача обезщетение в размер на законната лихва върху дължимата сума от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума по сметката на продавача.

5. В съответствие с предписанията на договора „БОСОЛАР“ ЕООД е произвел и доставил на „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД електрическа енергия, удостоверено в Протокол от 31.08.2015 г.; Протокол от 30.09.2015 г. и Протокол от 31.10.2015 г., приложени като доказателства към исковата молба. Съобразно установените по протоколите обеми доставена електроенергия „БОСОЛАР“ ЕООД е издал фактури, на обща стойност 9386,52 лв., приложени като доказателства към исковата молба и изпратени на купувача.

6. „БОСОЛАР“ ЕООД твърди, че в нарушение на договора, „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД не заплащал доставената електроенергия. В три отделни писма, приложени към исковата молба, „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД отправил твърдението, че издадените фактури не съответствали на сключения договор, защото не отразявали цената, по която „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД бил длъжен да изкупува произведената електроенергия.

7. С параграф 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на закона за енергетиката (ПЗРЗИДЗЕ), обнародван в Държавен вестник бр. 56 от 2015 г., било въведено изменение /намаляване/ на цената, по която следвало да бъде изкупувана произведената електроенергия от фотоволтаични източници.

8. „БОСОЛАР“ ЕООД счита, че този параграф 18 е неприложим към договорните отношения между него и „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, поради противоречие с норми на Закона за енергията от възобновяеми източници и с норми на правото на ЕС. По тази причина отправил нотариална покана до „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, приложена към исковата молба, с която отново се обърнал към дружеството-купувач да заплати дължимата цена на доставената му електроенергия и предупредил, че в случай на неизпълнение на това задължение, ще търси правата си по съдебен ред.

II. ПО ПРАВНАТА СТРАНА НА СПОРА

При посочените елементи от фактическа страна, за решаването на спора е от съществено значение да се направи преценка дали разпоредбата на параграф 18 ПЗР ЗИДЗЕ /Преходните и заключителни разпоредби на Закона за енергетиката/ съответства на правото на ЕС.

1 „БОСОЛАР“ ЕООД счита, че пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ нарушава някои гарантирани на частните субекти основни права по силата на Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС). По смисъла на чл. 51, параграф 1 ХОПЕС нейните разпоредби обвързват не само институциите, органите, службите и агенциите на ЕС,

но също и държавите членки, когато прилагат правото на Съюза.

БОСОЛАР" ЕООД излага довода, че материята на енергетиката и в частност, производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници влизат в обхвата на компетентност, предоставена на ЕС.

2. „БОСОЛАР" ЕООД излага довода, че параграф 18 ПЗР ЗИДЗЕ не съответства на основни принципи на правото на Европейския съюз като чл. 16 от Хартата- правото на свободна стопанска инициатива, равното третиране на частните субекти пред закона- чл. 20 от Хартата, и на принципа на равното третиране на частните лица- чл. 21 от Хартата.

3. „БОСОЛАР" ЕООД посочва, че с оглед защитата на свободата на стопанска инициатива органите, натоварени с прилагането на правото на ЕС, следва да гарантират зачитането на легитимните интереси на частноправните субекти при налагането на императивни условия на осъществяваната от тях стопанска дейност - вж. Решение по дело Eridania, C-230/78, т. 20 и 31. и Решение от 5 октомври 1999, Испания/Комисията, дело C-240/97, т. 99.

Позовава се и на практиката на Съда на ЕС по смисъла на която, „закрилата, която посоченият член 16 дава, включва свободата да се упражнява икономическа или търговска дейност, свободата на договаряне и свободната конкуренция, видно от разясненията относно този член, които съгласно член 6, параграф 1, трета алинея ДЕС и член 52, параграф 7 от Хартата трябва да се вземат предвид при нейното тълкуване" - вж. в този смисъл Решение от 22 декември 2010 г. по дело DEB, C-279/09, т. 32. |Посочва, че свободната стопанска инициатива обхваща също така и свободния избор на икономически партньор - вж. в този смисъл Решение от 10 юли 1991 г. по дело *Neu и др.*, C-90/90 и C-91/90, т. 13, както и свободното определяне на цената за конкретна престация - вж. в този смисъл Решение от 22 март 2007 г. по дело *Комисия/Белгия*, C* 437/04, т. 51, както и Решение от 19 април 2012 г. по дело *F-Tex*, C-213/10, т. 45.

4. „БОСОЛАР" ЕООД счита, че в хипотезата на разглеждания случай, е налице засягане на свободата на договаряне. В един първи етап от страна на Държавата са определени условията, при които частноправните субекти взимат решение за осъществяването на дълготрайна инвестиция и обвързването си в договорни отношения с контрагенти, които предоставят регулирани публични услуги, каквото е ответното дружество по спора. Формирането на волята за влизане в договорна връзка у частноправните субекти е предпоставено от дадените от държавата гаранции за условията, при които ще се сключат съответните договори със субектите, осъществяващи публични услуги. В един следващ етап, държавата изменя законодателството по отношение на основен елементи на вече съществуващата договорна връзка, с явната цел да осъществи едностранно преуреждане на същностните условия по сключените договори.

5. „БОСОЛАР" ЕООД излага довода, че член 20 от Хартата на основните права

гарантира, че всички частноправни субекти са равни пред закона. По смисъла на практиката на Съда на ЕС, равенството на частноправните субекти пред закона изисква сравнимите ситуации да не бъдат третирани по различен начин, а разнородните ситуации да не бъдат третирани еднакво, освен, ако разликата в третирането не е обективно оправдана - вж. Решение *Испания/Съвета*, дело 203/86, т. 25; Решение *EARL de Kerlast/Unicopa et Cooperative du Trieux*, дело C-15/95, т.35; Решение *Karlsson e.a.*, дело C-292/97, т. 37-39.

6. „БОСОЛАР“ ЕООД посочва, че в резултат на възприетото с пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ нормативно разрешение към еднородна дейност - производството на електроенергия от възобновяеми източници чрез фотоволтаични технологии се прилагат различни цени на изкупуване на електроенергията. Ако за всички останали производители на електроенергия от фотоволтаични технологии (централи) се прилага цената определена по решение на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), действаща към момента на въвеждане на експлоатация, то за производителите на електроенергия от възобновяеми източници - фотоволтаични централи, влизачи в приложното поле на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, това положение било нарушено, като цената за изкупуване на произведената електроенергия се определяла спрямо последното решение на КЕВР за на цената на електроенергия от фотоволтаични централи, прието преди измененията по пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ. В резултат на това било налице нарушаване на равенството на частните субекти пред закона в две направления. Първо, ако за останалите субекти цената се определяла според момента на въвеждане в експлоатация от КЕВР, за субектите, които влизат в обхвата на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ тази цена била определена от Народното събрание с измененията по визириания параграф. От друга страна в резултат на измененията по пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ към фотоволтаични централи, което осъществяват еднородна икономическа дейност, разполагат с една и съща инсталирана мощност и са изградени с един и същ процент публично финансиране от Държавен фонд Земеделие за изграждането им (напр. 80%), се прилагали различни изкупни цени на произведената електроенергия според това, дали влизат в обхвата на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ или остават извън него. За централите, които влизат в обхвата на приложение на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ Народното събрание е определило цена спрямо решение Ц-14/1.07.2014 г. на КЕВР. За останалите централи, които не влизали в обхвата на визириания параграф, цените произтичали от други решения на КЕВР - Ц-18/20.06.2011 г., Ц-36/7.11.2011 г., Ц-29/29.08.2012 г.

7. Според „БОСОЛАР“ ЕООД подобно разграничение не почива на никакъв обективен критерий, с оглед на което то нарушава изискванията, произтичащи от чл. 20 на Хартата на основните права на Европейския съюз. Доколкото това положение възниква в полето на отношения, попадащи под действието на правото на Съюза и свързани с прилагането на акт на производното право - Директива 2009/28/ЕО.

8. „БОСОЛАР“ ЕООД посочва, че съгласно практиката на Съда на ЕС, когато

приемат мерки по изпълнение на правна уредба на Съюза, държавите членки са длъжни да упражняват своята дискреционна власт при съблюдаване по-специално на основните принципи на правото на Съюза - вж. в този смисъл Решение от 20 юни 2002 г. по дело *Mulligan и др.*, C-313/99, т. 35, както и Решение от 25 март 2004 г. по дело *Azienda Agricola Giorgio, Giovanni et Luciano Visentin и др.*, C-495/00, т. 40. Сред тези основни принципи са принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на пропорционалност и на равно третиране - вж. в този смисъл Решение от 5 май 2011 г. по съединени дела C-230/09 и C-231/09, т. 74.

Съгласно практиката на Съда на ЕС наред с уредбата, закрепена в Договорите и актовете на производното право, държавите членки са обвързани да спазват и основните принципи на правото на ЕС - вж. Решение по дело C-5/88, *Wachauf*, т. 19, Решение по дело *Bosctok*, C-2/92, т.16.

9. „БОСОЛАР“ ЕООД твърди, че пар. 18 ПЗР на ЗИДЗЕ не е формулиран по начин, който позволява формирането на ясна представа за точното му съдържание, без системен прочит на множество разпоредби в други нормативни актове. Освен изискването за ясно и точно представено съдържание на разпоредбите на правните норми, изискването за предвидимост на техните последици също не е спазено. Влизането в сила с обратен ефект на една разпоредба, която преурежда вече възникнали договорни отношения, няма как да е съобразено с правните очаквания на субектите, а още по-малко да може да се разглежда като предвидимо за тях правно разрешение. Позовава се, че Съдът на ЕС е създал установена практика, съгласно която: „ *правните норми да бъдат ясни, точни и предвидими, що се отнася до техните последици, особено когато могат да имат неблагоприятни последици за физическите лица и за дружествата. Впрочем правило, което не отговаря на изискванията на принципа на правна сигурност, не може да се разглежда като пропорционално на преследваните цели*” - вж. в този смисъл Решения *VEMW и др.*, C- 17/03, т. 80 и цитираната съдебна практика; *ASM Brescia*, C-347/06, т. 69; *Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation*, C-362/12, т. 44, Решение от 5 юли 2012 г. по дело 5/47, C-318/10, т. 58 и 59 и *Berlington Hungary* и др., C-98/14, т. 77; Решение по дело C-230/09, *Kurt und Thomas Etling*.

10. „БОСОЛАР“ ЕООД навежда довода, че според практиката на Съда, спазването на принципа на правна сигурност и на правото на оправдани правни очаквания има особено значение при отношения, свързани със значителни финансови последици за частните субекти. Както посочва Съдът на ЕС: „*това изискване се налага с особена строгост, когато става въпрос за правна уредба, която може да включва финансови тежести, за да се осигури възможност на заинтересованите лица да узнаят с точност обхвата на задълженията, които тя им налага*” - Решение от 29 април 2004 г. по дело *Sudholz*, C- 17/01, т. 34. Оттук

може да се заключи, че вътрешноправна уредба, като тази в главното производство, която създава съществени „финансови тежести" за частноправни субекти, следва да бъде считана за несъвместима с принципа на защита на оправданите правни очаквания.

11. Също така счита, че възможност да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания съществува за всеки икономически оператор, у когото национален орган е породил основателни очаквания - вж. Решение от 10 септември 2009 г. по дело *Plantanol*, C-201/08, т. 53. Излага довода, че именно държавата се явява гарант за условията, при които са сключени съответните договори със субекти, предоставящи публични услуги - електроразпределителни дружества. От друга страна по смисъла на правото на ЕС ответното дружество следва да се разглежда като приравнено на държавата за целите на прилагането на правото на ЕС - вж т. 8 от настоящия раздел на молбата.

Следва да се подчертае, че съдът на ЕС вече се е произнасял във връзка с препратен до него казус по съответствието на изменения в германското законодателство за насърчаване използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт с правото на ЕС, свързано с прилагането във Федерална Република Германия на Директива 2003/30/ЕО. В своето решение, Съдът определя, че предсрочното премахване на установен преференциален режим на данъчно третиране на биогорива и възобновяеми горива, в отклонение от предварително обявеният времеви порядък на неговото приложение, може да представлява нарушение на принципа на оправдани правни очаквания. Според преценката на Съда на ЕС определящо за това е, че националният законодател е премахнал предсрочно режим на освобождаване от данъци, за който предварително двукратно е указал чрез изрични разпоредби в своята правна уредба, че ще бъде запазен в сила до ясно уточнена по-късна крайна дата, както и обстоятелството, че интересите на икономическите оператори, които са започнали своята дейност при действието на първоначално установения режим на освобождаване от данъци в полза на биогоривата и които са вложили скъпо струващи инвестиции, могат да бъдат значително засегнати от предсрочно премахване на този режим, и то още повече, ако същото е променен внезапно и непредвидимо, без да им бъде предоставена възможност да се адаптират към новата законодателна ситуация - вж. отново Решение по дело *Plantanol*, т. 43-46. Визираното решение е ценен ориентир в подход към казуса с параграф 18 ПЗР ЗИДЗЕ и предвид на близостта на разгледания в него проблем със ситуацията, пред която сме изправени, следва да има решаващо значение за правилното приложение на европейската уредба в България.

12. Според „БОСОЛАР" ЕООД, от особено значение за правилното прилагане на правото на ЕС в разгледания спор е също положението, че макар да има правната форма на търговско дружество по вътрешното право, „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ" АД следва да се разглежда като проявление на държавата по смисъла на правото на ЕС за целите на прилагане на европейската правна уредба у нас. Според трайната

практика на висшата юрисдикция на Съюза, за целите на прилагането на европейското законодателство държавата членка се разглежда в най-широк смисъл. Така наред с различните възможни форми на публичната власт, на държавата се приравняват и такива субекти, които независимо от тяхната правна форма по вътрешното право, изпълняват регулативни функции или които са обективно свързани с държавата, или на които държавата е възложила осъществяването на определена услуга от общ интерес (публична услуга) - еж. Решение от 12 юли 1990, *Foster e.a. / British Gas*, дело C-188/89, т. 20. В такава хипотеза се намира и „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, доколкото дружеството не осъществява форма на свободна търговска дейност на общи начала, а предоставя услуга от общ икономически интерес, която дейност му е възложена по особен ред от страна на държавата. На тази плоскост следва да се подчертае, че организация, на която е възложено предоставянето на услуги в обществен интерес, каквато е ответното дружество, по силата на акт на публичен орган (КЕВР) и под неговия надзор и която поради тази причина разполага с изключителни правомощия в сравнение с тези, които произтичат от правните норми, приложими към отношенията между частни лица, спада към правните субекти, на които могат да бъдат противопоставени разпоредбите на директива с непосредствено действие - арг. от Решение от 29 юни 2012 г., *GDF Suez v./ Commission*, дело T-370/09, т. 314.

13. „БОСОЛАР“ ЕООД твърди, че вътрешноправна уредба, като тази в главното производство, влиза в противоречие с основни изисквания, които Директива 2009/28/ЕО, определя в тежест на държавите членки в чл. 3 и 4. Доколкото визираната Директива цели да осигури на икономическите субекти необходимата дългосрочна стабилност с оглед извършването на рационални и устойчиви инвестиции в сектора на енергията от възобновяеми източници, както и да се създаде усещане за сигурност в инвеститорите - вж. съображения 8 и 14 от Преамбюла на Директивата, националноправна уредба, като тази по пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, влиза в разрез със задълженията, възникващи от член 3 и член 4 от Директивата, тълкувани в светлината на съображение 8 и 14 от преамбюла. По този начин Република България нарушава и своите задължения, произтичащи от член 4, пар. 3 от Договора за Европейския съюз, а именно да приеме всички необходими мерки, за да осигури ефективното действие на правото на ЕС и да не допуска приемането на вътрешноправни разпоредби, които биха препятствали прилагането на общата европейска уредба.

ПРИЛОЖИМО ВЪТРЕШНО ПРАВО:

Конституция на Република България

Чл. 17. (1) Правото на собственост и на наследяване се гарантира и защитава от закона.

(2) Собствеността е частна и публична.

(3) Частната собственост е неприкосновена.

(4) Режимът на обектите на държавната и общинската собственост се определя със закон.

(5) Принудително отчуждаване на собственост за държавни и общински нужди може да става само въз основа на закон, при условие че тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение.

Чл. 19. (1) Икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива.

(2) Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя.

(3) Инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица се закрилят от закона.

(4) Законът създава условия за коопериране и други форми на сдружаване на гражданите и юридическите лица за постигане на стопански и социален напредък.

Закон за енергията от възобновяеми източници

Чл. 31. (1) Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдители по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия, а за обектите по чл. 24, т. 1 - към датата на заявлението за извършено монтиране на инсталация за производство на електрическа енергия, подадено до разпределителното предприятие по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката.

(2) Електрическата енергия от възобновяеми източници по ал. 1 се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване за срок от:

1. двадесет години - за електрическата енергия, произведена от геотермална и слънчева енергия, както и за електрическата енергия, произведена от биомаса;

2. дванадесет години - за електрическата енергия, произведена от вятърна енергия;

3. петнадесет години - за електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, както и за електрическата енергия, произведена от други видове възобновяеми източници.

(3) Сроковете по ал. 2 текат от датата на въвеждане в експлоатация на енергийния обект, съответно от датата на въвеждане в експлоатация на първия етап, при поетапно въвеждане в експлоатация, а за обектите по чл. 24, т. 1 - от датата на сключване на договор за изкупуване на електрическата енергия. За енергийни обекти, въведени в експлоатация, и инсталации, монтирани след 31 декември 2015

г., сроковете за изкупуване се намаляват със срока от тази дата до датата на въвеждането в експлоатация, съответно монтирането.

(4) Цената на електрическата енергия от възобновяеми източници, не се изменя за срока на договора за изкупуване по ал. 2, освен в случаите по чл. 32, ал. 4, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят.

(5) Общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници при следните условия:

1. по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР; за обектите по чл. 24, т. 3 определеното нетно специфично производство на електрическа енергия не се прилага;

2. по цена за излишък на балансиращия пазар за количествата, надхвърлящи производството по т. 1.

(6) При производство на електрическа енергия чрез комбинирано използване на възобновяеми и невъзобновяеми източници цените по ал. 1 и задължението за изкупуване по ал. 5 се отнасят само за енергията, отговаряща на дела на вложеното количество възобновяеми източници.

(7) Разпоредбите на ал. 1 - 6 не се прилагат за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 25 и чл. 26, ал. 2.

(8) В случаите, когато инвестицията за изграждането на енергийния обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане, електрическата енергия се изкупува от обществения доставчик или съответния краен снабдител по групи цени, определени от КЕВР, при условията и по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

(9) В случаите по чл. 26, ал. 2 количеството електрическа енергия, което не е използвано за собствено потребление, се изкупува от съответния краен снабдител по цена, определена от КЕВР при условията и по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката.

(10) Въвеждането в експлоатация на енергийни обекти по ал. 1 се извършва по реда на наредбата по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията, но не по-късно от 30 дни от датата на подаване на искане, придружено със съответните документи, включително за извършени 72-часови проби.

(11) Когато е предвидено отделни части от енергийния обект да бъдат въведени поетапно в експлоатация, цената за изкупуване на електрическата енергия се променя при въвеждане в експлоатация на всеки следващ етап, като тя е средно претеглена цена към съответстващите инсталирани мощности между цената за изкупуване до датата на въвеждане в експлоатация на съответната част и

определената от КЕВР преференциална цена към тази дата и се определя по методика, приета от КЕВР.

(12) Количествата електрическа енергия над тези по ал. 5, т. 1 производителите могат да ползват за снабдяване на свои клонове, предприятия и обекти или да продават по свободно договорени цени по реда на глава девета, раздел VII от Закона за енергетиката и/или на балансиращия пазар.

(13) За количествата електрическа енергия по ал. 5 търговските (TPS) графици на балансиращи групи с членове производители на електрическа енергия от възобновяеми източници могат да бъдат променяни само по реда на чл. 73 от Закона за енергетиката.

Чл. 32. (1) Комисията за енергийно и водно регулиране определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW:

1. ежегодно в срок до 30 юни;

2.

когат

о в резултат на извършен анализ на ценообразуващите елементи по ал. 2 констатира съществено изменение на някой от тях.

(2) Преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката, като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и:

1. инвестиционните разходи;

2. нормата на възвращаемост;

3. структурата на капитала и на инвестицията;

4. производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси;

5. разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда;

6. разходите за суровини за производство на енергия;

7. разходите за горива за транспорта;

8. разходите за труд и работна заплата;

9. другите експлоатационни разходи.

(3) Преференциалната цена на електрическата енергия от възобновяеми източници се определя за целия срок на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят.

(4) Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8.

(5) Коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите

елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от:

1.изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и

2.дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

3.Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя от КЕВР, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието и храните годишни индекси за изменение на цените на тези суровини.

(6)Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година.

(7)Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година.

Закон за изменение и допълнение на Закона за Енергетиката

§ 18. (1) За производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на Закона за енергията от възобновяеми източници, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от същия закон, които последно са определени с решение на Комисията за енергийно и водно регулиране към датата на влизането в сила на този закон.

(2)Производителите по ал. 1 в срок до 31 юли 2015 г. привеждат договорите за изкупуване на електрическа енергия, които са сключили с обществения доставчик или съответния краен снабдител, в съответствие с изискванията на ал. 1.

(3)След изтичане на срока по ал. 2 общественият доставчик или съответният краен снабдител изкупуват произведената електрическа енергия по цените, предвидени в ал. 1.

(4) Алинея 3 се прилага и в случаите на неизпълнение на задължението по ал. 2.

(5)За производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници по ал. 1 не се прилагат разпоредбите на чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници. След изтичане на срока на договора за

изкупуване по чл. 31, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници преференциални цени не се предоставят.

ПРИЛОЖИМО ПРАВО НА ЕС

Директива 2009/28/ЕО

Съображение (8) Съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г., озаглавено „Пътна карта за енергията от възобновяеми източници — енергии от възобновяеми източници през XXI век: изграждане на по-устойчиво бъдеще" показва, че целта за 20 % общ дял на енергията от възобновяеми източници и целта за 10 % енергия от възобновяеми източници в транспорта биха били уместни и постижими задачи, както и че наличието на рамка, която включва задължителни цели, следва да осигури на стопанската общност необходимата дългосрочна стабилност, за да могат да се извършват рационални, устойчиви инвестиции в сектора на енергията от възобновяеми източници, които могат да намалят зависимостта от внасяните изкопаеми горива и да стимулират използването на нови енергийни технологии. Тези цели съществуват в рамките на повишаването на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г., както е предвидено в съобщението на Комисията от 19 октомври 2006 г., озаглавено „План за действие за енергийна ефективност: реализиране на потенциала", което беше одобрено от Европейския съвет от март 2007 г. и от Европейския парламент в неговата резолюция от 31 януари 2008 г. относно този план за действие.

Съображение (14) Основното предназначение на задължителните национални цели е да се създаде сигурност за инвеститорите и да се насърчи трайното развитие на технологиите за производство на енергия от всички видове възобновяеми източници. В този смисъл не е подходящо вземането на решение дали дадена цел да е задължителна да се отлага до настъпването на бъдещо събитие.

Харта на основните права на ЕС

Член 16. Свобода на стопанската инициатива

Свободата на стопанската инициатива се признава в съответствие с правото на Съюза и с националните законодателства и практики.

Член 20. Равенство пред закона

Всички хора са равни пред закона.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД 58 СЪСТАВ отправя следното преюдициално запитване до

СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ:

Първи въпрос:

Следва ли чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, уреждащ правото на свобода на стопанската инициатива в правния ред на Съюза, да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска съществуването на национална правна разпоредба като тази на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, по смисъла на която, при наличието на сключен договор и съществуващи договорни отношения, уредени от специални норми на действащото законодателство, се осъществява изменение на един от основните елементи на договора /цена/ чрез законодателен акт в полза на един от субектите по договора?

Втори въпрос:

Следва ли принципът на правна сигурност да се тълкува в смисъл, че не позволява преуреждането на вече възникнали въз основа на специални норми отношения между частни лица или между държавата и частни лица, ако с това преуреждане се засягат по неблагоприятен начин оправданите правни очаквания на частноправните субекти и вече придобити от тях права?

Трети въпрос:

Като се има предвид решението на Съда по делото *Plantanol*, Решение от 10 септември 2009, дело C-201/08, ECLI:EU:C:2009:539, следва ли принципът на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото на ЕС да се тълкува в смисъл, че не позволява държава членка да измени, без достатъчно гаранции за предвидимост, приложимата правна уредба към производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, като премахне предсрочно съществуващи в законодателството мерки на стимулиране производството на електроенергия от възобновяеми източници, които са свързани със сключени дългосрочни договори за изкупуване на електроенергия, в разрез с условията при които частните субекти са осъществили инвестиции в производство на електроенергия от възобновяеми източници и са сключили дългосрочни договори за изкупуването ѝ от държавнорегулирани доставчици на електроенергия?

Четвърти въпрос:

Следва ли член 3 и член 4 от Директива 2009/28/ЕО за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, предвид на съображения 8 и 14 от нейния преамбюл, да бъдат тълкувани в смисъл, че налагат на държавите членки задължение, чрез националните мерки по прилагане на Директивата, да гарантират правна сигурност на инвеститорите в производството на електроенергия от възобновяеми източници, в това число от слънчева енергия?

При положителен отговор на този въпрос, допускат ли чл. 3 и чл. 4 от

Директива 2009/28/ЕО, тълкувани във вр. със съображения 8 и 14 от Директивата национална уредба като пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, която изменя съществено преференциалните условия на изкупуване на електроенергия от възобновяеми източници, при условията на вече сключени дългосрочни договори за изкупуване на електроенергия от такива източници, в съответствие с първоначално приетите национални мерки по прилагане на Директивата?

Пети въпрос:

Как следва да се тълкува понятието „държава членка“ за целите на прилагането на правото на ЕС на национално ниво? В частност, като се имат предвид решението на Съда по делото Foster е.а. / British Gas, дело C-188/89, ECLI:EU:C:1990:313, и следващите в тази линия на съдебна практика решения на Съда на ЕС, включва ли това понятие хипотезата на доставчик на услуга от общ икономически интерес - доставка на електроенергия, каквото е ответното дружество по висящото пред съда производство, на което е възложено при определени в нормативната уредба условия, по силата на акт на орган на публичната власт и под надзора на този орган, да доставя съответната услуга?

Гр. София 19.04.2019 г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/Десислава Джарова/